ACATISTUL SFÂNTULUI YOSTOS EL ANTONY ISIHASTUL RUGĂTOR AL RUGĂCIUNII „TATĂL NOSTRU”

Condac 1

O, vas ales al tăcerii și al trudei ascetice, Sfântule Yostos, care în deșertul lui Antonie ai urmat pe străvechii părinți în rugăciune și post, îți cântăm un imn de mulțumire. Ca unul care întreba mereu: „Cât este ceasul?”, pentru a trezi sufletele spre veșnicie, mijlocește înaintea lui Hristos, Dumnezeul nostru, ca și noi să putem răscumpăra timpul și să strigăm cu glas tare:
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui atât de multe prin smerenie!

Icos 1

Din satul Zarabie te-ai născut cu numele de Naguib, ai învățat meseria de croitor, dar ai fost chemat la veșmântul ceresc al monahismului. Părăsind familia și meseria lumească pe la vârsta de treizeci de ani, ai căutat pustia. De aceea strigăm:
Bucură-te, tu care ai părăsit neamul pământesc pentru familia sfinților!
Bucură-te, tu care ai schimbat acul și ața pentru veșmântul fără cusături al lui Hristos!
Bucură-te, pelerin care ți-ai găsit odihna la Mănăstirea Sfântului Pavel!
Bucură-te, novice răbdător care ai îndurat respingerea cu blândețe!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!

Condac 2

Când s-a rupt funia clopotului la Sfântul Pavel, ai mers mai departe spre Mănăstirea Sfântului Antonie în 1941, unde ai fost primit și tuns ca și călugăr. Acolo ai strălucit în felul străvechi, iar noi cântăm: Aleluia!

Icos 2

Viața ta a fost una de sfântă simplitate și sărăcie absolută. Cu puține bunuri – o tunică veche, pantofi uzați, o șapcă și o pătură rar folosită – ai întruchipat jurământul de sărăcie. Chilia ta era goală, dar inima ta era un templu. De aceea te lăudăm:
Bucură-te, imitator al părinților deșertului din secolul al IV-lea!
Bucură-te, exemplu viu lăudat de Papa Șenuda al III-lea!
Bucură-te, tu care ți-ai împărțit hrana săracă cu muncitorii și animalele!
Bucură-te, postitor extrem care te-ai hrănit cu Scriptura și Agpeya!
Bucură-te, tu a cărui comoară era strânsă în ceruri!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!

Condac 3

Limba ta era cumpătată, dar două fraze curgeau mereu de pe buzele tale: „Slavă lui Dumnezeu” pentru toate lucrurile și „Cât este ceasul?”, pentru a le aminti tuturor de scurtimea zilelor pământești. Prin acestea ai călăuzit sufletele, iar noi cântăm: Aleluia!

Icos 3

Tăcerea ta era de aur, dar puținele tale cuvinte erau ca niște săgeți ale harului care străpungeau inima. Vizitatorii găseau în tine o oglindă a smereniei lui Hristos. De aceea strigăm:
Bucură-te, stăpân al tăcerii sfinte!
Bucură-te, învățător al mulțumirii neîncetate!
Bucură-te, paznic care îi chemai pe toți la veghere!
Bucură-te, tu care te rugai neîncetat în inima ta!
Bucură-te, far al vegherii într-o epocă distrasă!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui atât de multe prin smerenia ta!

Condac 4

În chilia ta și sub cerul liber, te-ai luptat în rugăciune, memorând cuvintele vieții și aducând laudă neîncetată. Asceza ta a fost o tămâie cu miros plăcut care s-a înălțat spre tronul lui Dumnezeu, iar noi cântăm: Aleluia!

Icos 4

Chipul sfânt al tău a devenit o sursă de minuni pentru cei care te cinstesc cu credință. Studenții din Cairo au auzit Tasbeha cerească (Laudele de la miezul nopții) răsunând din icoana ta în timpul examenelor, umplându-le apartamentul cu melodii duhovnicești și oferindu-le un succes neașteptat, în ciuda șanselor reduse. De aceea strigăm:
Bucură-te, mijlocitorule al studenților aflați în necaz!
Bucură-te, tu a cărui icoană aduce sunetul corurilor îngerești!
Bucură-te, ajutor în vremuri de încercări academice!
Bucură-te, dătător de pace în mijlocul stresului și fricii!
Bucură-te, cel care întărești binecuvântările prin rugăciunile tale!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!

Condac 5

Deși rareori vorbeai cu vizitatorii, chipul tău strălucitor în timpul citirii Evangheliei strălucea de lumină dumnezeiască, zădărnicind batjocoritorii și dezvăluind slava ta ascunsă. Cântăm: Aleluia!

Icos 5

Smerenia ta a atras harul lui Dumnezeu, iar chiar și în moarte ai plecat la fel de simplu cum ai trăit. Amintirea ta dăinuie ca o chemare blândă la pocăință. De aceea te lăudăm:
Bucură-te, tu, a cărui față strălucea ca soarele în rugăciune!
Bucură-te, cel ce înfrângi mândria și batjocura!
Bucură-te, model al blândeții creștine!
Bucură-te, prieten al celor săraci și smeriți!

Bucură-te, moștenitor al tradiției monahale deșertice!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui atât de multe prin smerenie!

Condac 6

Mulți au beneficiat de mijlocirea ta în studii, în încercări și în luptele ascunse ale inimii. Tu, care ai trecut cu brio propria ta încercare pământească, ajută-ne acum pe noi, cei care strigăm: Aleluia!

Icos 6

Adună-ne, o, sfântule, în școala înțelepciunii tale – înțelepciune nu a acestei lumi, ci a veacului viitor. Învață-ne prin exemplul tău:
Bucură-te, călăuzitor al celor ce caută calea cea strâmtă!
Bucură-te, mângâietor al celor neliniștiți și împovărați!
Bucură-te, ocrotitor al tuturor celor ce strigă către tine în încercările vieții!
Bucură-te, tu care ne amintești că timpul este un dar ce trebuie răscumpărat!
Bucură-te, vas al puterii tăcute a Duhului Sfânt!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care vorbești mult prin smerenie!

Condac 7

Acum, stând în fața tronului Celui Preaînalt, alături de Antonie cel Mare și de corul sfinților deșertului, mijlocește neîncetat pentru Biserică, pentru Egipt, pentru toți studenții și pentru fiecare suflet care cheamă numele tău, în timp ce cântăm: Aleluia!

Icos 7

Noi, cei distrași de zgomotul lumii, ne îndreptăm spre isihia ta cea sfântă. Primește acest acatist nevrednic al nostru, o, binecuvântatule Yostos, și înfățișează rugăciunile noastre:
Bucură-te, mijlocitor înaintea Judecătorului tuturor!
Bucură-te, iubitor al singurelor lucruri necesare!

Bucură-te, moștenitor al odihnei veșnice!
Bucură-te, cetățean al Ierusalimului ceresc!
Bucură-te, dulce mijlocitor pentru copiii tăi de pe pământ!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care vorbești mult prin smerenie!

Condac 8

O, umil călugăr care ai îndurat insultele cu răbdare și nu ai căutat niciodată cinste pentru tine însuți, când un frate te-a împins la o parte de la amvon înainte de citirea Evangheliei, te-ai întors cu blândețe, fără să murmuri. Prin acest exemplu ne înveți să ne lepădăm de mândrie, iar noi cântăm: Aleluia!

Icos 8

Chipul tău, o, părinte, strălucea cu o lumină nepământească în timp ce citeai Sfânta Evanghelie, rușinându-i pe cei care îți batjocoreau veșmintele simple și uzate. Strălucirea sfințeniei tale ascunse s-a revelat, atrăgând sufletele spre pocăință. De aceea strigăm cu pocăință:
Bucură-te, tu al cărui chip strălucea de slavă divină!
Bucură-te, icoană vie a lui Hristos transfigurat!
Bucură-te, mustrare tăcută a celor mândri și disprețuitori!
Bucură-te, apărător al Evangheliei în cuvânt și faptă!
Bucură-te, tu care ai îndurat ocara de dragul smereniei!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!

Condac 9

Ducându-te până în pânzele albe cu postul și privegherile în rugăciune, ai memorat Sfintele Scripturi și Agpeya, aducând laude neîncetate chiar și în singurătate. Trudele tale ascetice au fost o scară care urca spre cer, și noi cântăm: Aleluia!

Icos 9

Ți-ai împărțit pâinea săracă atât cu muncitorii, cât și cu animalele, arătând milă față de toată creația. Neavând aproape nimic – o tunică veche, pantofi peticiți și o pătură simplă – ai învățat lumea adevăratul sens al sărăciei evanghelice. De aceea te cinstim:
Bucură-te, adevărat practicant al sărăciei monahale!
Bucură-te, prieten milostiv al oamenilor și al animalelor!
Bucură-te, ascet extrem care ai trăit din cuvintele lui Dumnezeu!
Bucură-te, cel care ai păstrat adevărurile dumnezeiești în inima ta!
Bucură-te, model de simplitate lăudat de Papa Șenouda!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui atât de multe prin smerenie!

Condac 10

Când drumul tău pământesc s-a apropiat de sfârșit, ai plecat la fel de simplu cum ai trăit – bolnav doar câteva ore înainte de a adormi în Domnul în 1976. Odihna ta pașnică a fost o mărturie finală a vieții tale sfinte, și cântăm: Aleluia!

Icos 10

Moartea ta, o, binecuvântatule Yostos, a oglindit viața ta: liniștită, fără pretenții și plină de încredere în Dumnezeu. Totuși, plecarea ta nu a făcut decât să sporească mijlocirile tale pentru cei care te cheamă. De aceea te implorăm:
Bucură-te, tu care ai murit în sfântă simplitate!
Bucură-te, călător iute spre locuințele cerești!
Bucură-te, mijlocitor acum mai puternic ca niciodată!
Bucură-te, mângâietor al celor care se apropie de sfârșitul lor!
Bucură-te, punte între deșert și Împărăție!
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!

Condac 11

Din mănăstirea ta de la Sfântul Antonie, harul tău curge din belșug asupra tuturor celor care te venerează. S-au văzut lumini strălucind

din ziduri, iar chipul tău îmbrăcat în alb a fost zărit păşind în rugăciune, confirmând prezența ta neîntreruptă printre noi, în timp ce cântăm: Aleluia!

Icos 11

O, făcător de minuni fără a căuta minuni, sfânta ta icoană continuă să reverse binecuvântări. Studenții, cei neliniștiți și toți cei care se luptă cu încercările găsesc în tine un ajutor gata să-i ajute. Primește, așadar, laudele noastre:
Bucură-te, izvor de melodii cerești în vremuri de nevoie!
Bucură-te, lumină care strălucești din zidurile mănăstirii!
Bucură-te, ocrotitor al celor care învață și se străduiesc!
Bucură-te, vindecător al rătăcirii și zgomotului duhovnicesc!
Bucură-te, păzitor mereu vigilent care întrebi: „Cât este ceasul?”
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!

Condac 12

O, sfânt al deșertului Mării Roșii, împreună cu Abba Antonie cel Mare și cu toți părinții deșertului, tu stai în fața Tronului Harului, oferind rugăciuni pentru Biserică, pentru Egipt, pentru călugări și pentru fiecare suflet care caută calea îngustă. Strigăm: Aleluia!

Icos 12

Acum, în bucuria Paradisului, unde timpul este înghițit de eternitate, amintește-ți de noi, cei care încă călătorim în această lume trecătoare. Dăruiește-ne, prin rugăciunile tale, duhul vegherii, al recunoștinței și al tăcerii sfinte, pe măsură ce strigăm cu ardoare:
Bucură-te, cetățean al deșertului ceresc!
Bucură-te, tovarăș al lui Antonie și al lui Pavel!
Bucură-te, apărător al asceților moderni!
Bucură-te, călăuză prin încercările vieții pământești!
Bucură-te, vestitor al singurelor lucruri necesare!

Bucură-te, o, călugăr tăcut care vorbești mult prin smerenie!

Condac 13 (repetat de trei ori)
O, vas ales al tăcerii și al trudei ascetice, Sfântule Yostos, care în deșertul lui Antonie ai urmat pe străvechii părinți în rugăciune și post, îți cântăm un imn de mulțumire. Ca unul care întreba mereu: „Cât este ceasul?”, pentru a trezi sufletele spre veșnicie, mijlocește înaintea lui Hristos, Dumnezeul nostru, ca și noi să răscumpărăm timpul și să strigăm cu glas tare:
Bucură-te, o, călugăr tăcut care spui multe prin smerenie!
Aleluia! Aleluia! Aleluia!

*După care din nou **Icosul 1** și **Condacul 1**, iar apoi aceste rugăciuni:*

O, sfânt Părinte Yostos, călugăr tăcut al Sfântului Antonie, care prin viața ta de sărăcie, rugăciune și veghe L-ai mulțumit pe Dumnezeu, privește-ne cu milă. Dă-ne, prin mijlocirea ta, râvnă pentru pocăință, iubire pentru sfânta tăcere și succes în ostenelile duhovnicești și pământești care ne stau înainte. Ajută-i în mod deosebit pe studenți și pe toți cei care se ostenesc în condiții de stres, ca să putem trece cu bine prin fiecare încercare a acestei vieți și să moștenim Împărăția. Căci lui Hristos, Dumnezeul nostru, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, îi revine toată slava, cinstea și închinarea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Bucură-te, o, călugăr tăcut care vorbești atât de mult prin smerenie!

O, sfânt și binecuvântat Părinte Yostos, călugăr tăcut al deșertului Sfântului Antonie,
tu, care ai trăit în sărăcie desăvârșită, smerenie profundă și rugăciune neîncetată,

ascultă rugăciunea noastră, a celor care te chemăm cu dragoste și speranță. Tu, care întrebai mereu: „Cât este ceasul?”, pentru a trezi sufletele la realitatea vieții pământești trecătoare și la eternitatea care ne așteaptă, trezește-ne și pe noi din somnul păcatului și al rătăcirii. Tu, a cărui limbă era tăcută, dar a cărui inimă era mereu plină de „Slavă lui Dumnezeu”, învață-ne să mulțumim în toate lucrurile și să ne încredem în providența Tatălui nostru iubitor. O, ascet umil care nu ai avut nimic, dar ai deținut bogățiile cerului, mijlocește pentru noi în nevoile noastre. Te implorăm în mod deosebit pentru studenți și pentru toți cei care se confruntă cu examene și încercări:
așa cum sfânta ta icoană a umplut odată o încăpere cu dulcele cânt al Tasbehăi și a dăruit succes neașteptat celor care au strigat către tine, așa să revărși acum rugăciunile tale asupra noastră, ca să putem trece cu bine fiecare încercare a acestei vieți — fie ea a minții, a trupului sau a sufletului — și să-L slăvim pe Dumnezeu. Dă-ne, o, părinte, o parte din tăcerea ta sfântă, din duhul tău veghetor, din blândețea ta și din iubirea ta arzătoare pentru Hristos.
Ajută-ne să valorificăm timpul, să trăim simplu, să ne rugăm neîncetat și să umblăm pe calea îngustă care duce spre Împărăție. Căci tu te afli acum înaintea tronului Sfintei Treimi, alături de Sfântul Antonie cel Mare și de toți părinții deșertului, mijlocind neîncetat pentru Biserică, pentru Egipt, pentru călugări și pentru toți copiii tăi care caută ajutorul tău. Prin rugăciunile tale, o, Sfântule Yostos, să ni se dăruiască milă, înțelepciune și mântuire, și să strigăm împreună cu tine în veci: „Slavă lui Dumnezeu!”
Amin.

Sfinte Yostos, călugăr tăcut și iubitor de Dumnezeu,
„Cât este ceasul?” — amintește-mi în fiecare zi.

Mijlocește pentru mine înaintea lui Hristos, ca să trăiesc în veghere, smerenie și mulțumire și ca, prin rugăciunile tale, să trec cu bine prin încercările acestei vieți și să moștenesc Împărăția.
Amin.

O, sfântule Părinte Yostos, călugăr tăcut al deșertului, care ai părăsit această viață la fel de simplu și de pașnic cum ai trăit — adormind în Domnul după doar câteva ore de boală — privește cu milă spre robul (roba) tău (tăi) N., care se apropie acum de ceasul morții. Tu, care întrebai neîncetat: „Cât este ceasul?”, pentru a trezi sufletele la realitatea trecătoare a acestei vieți pământești, amintește-ne tuturor, în acest moment solemn, că se apropie ceasul plecării noastre. Pregătește, o, sfântule, sufletul slujitorului tău pentru trecerea din această lume în cea ce va urma. Dăruiește, prin mijlocirea ta, o plecare pașnică și fără durere. Înconjoară pe cei pe moarte cu dulcele cânt al Tasbehăi cerească, așa cum odinioară sfânta ta icoană umplea o încăpere cu laude îngerești. Alungă orice teamă, disperare și atacurile vrăjmașului.
Umple inima cu încredere, speranță și recunoștință, pentru ca chiar și în ultimele clipe cineva să poată șopti împreună cu tine:
„Slavă lui Dumnezeu.”
O, călugăr blând și smerit, care ai îndurat toate lucrurile cu răbdare și tăcere,
întărește pe cei pe moarte cu curajul tău.
Iartă-le păcatele, vindecă-le rănile și prezintă-i curați înaintea tronului lui Hristos.
Mângâie familiile lor cu prezența ta blândă și dăruiește-le harul acceptării și al credinței. Sfântule Yostos, slujitor credincios al deșertului, care acum locuiești în lumina veșnică unde timpul nu mai există, mijlocește ca slujitorul tău să treacă de la moarte la viața veșnică, de la ostenelă la odihnă, de la suferință la bucurie, și să audă

glasul Mântuitorului spunând: „Bine, slujitor bun și credincios.” Prin rugăciunile tale, o, părinte binecuvântat, împreună cu Sfântul Antonie cel Mare și toți sfinții deșertului, fie ca cei pe moarte să fie primiți în sânul lui Avraam, Isaac și Iacov, și fie ca noi toți să fim socotiți vrednici de Împărăția Cerurilor.
Amin.

Sfinte Yostos, mijlocitor tăcut,
„Cât este ceasul?” — a sosit ceasul.
Însoțește-l pe N. în această călătorie de adio.
Dăruiește-i pace, iertare și o apărare bună în fața temutului scaun de judecată al lui Hristos.
Umple încăperea cu rugăciunile tale cerești și lasă sufletul să plece cu bucurie, strigând: „Slavă lui Dumnezeu”.
Amin.